

ЦИТАТИ

Ибрахим Беди, Роберт Јанкулоски, Моника
Мотеска, Исмет Рамићевиќ,
Дијана Томиќ - Радевска, Вана Урошевиќ

QUOTATIONS

Ibrahim Bedi, Robert Jankuloski, Monika Moteska,
Ismet Ramicevic, Dijana Tomic - Radevska, Vana
Urosevic

Музејот на современата уметност-Скопје
Ве поканува на отворањето на изложбата
ЦИТАТИ

четврток, 25 октомври 2001, во 20 часот

Museum of Contemporary Art-Skopje
kindly invites you to the opening of the exhibition
QUOTATIONS
Thursday, October 25, 2001, at 8 p.m.

Музеј на современата уметност-Скопје
25 октомври - 10 ноември 2001
Museum of Contemporary Art-Skopje
October 25. - November 10, 2001

MUSEUM OF CONTEMPORARY ART SKOPJE
УЗЕЈНАСОВРШЕНОСТ СКОПЈЕ
БЛГАРСКА УНИВЕРСИТЕТСКА
ИБРОГУДЧИВА

Поздрав

ОД

ЦИТАТИ

QUOTATIONS -

Ибрахим Беди, Роберт Јанкулоски, Моника
Мотеска, Исмет Рамичевик,
Дијана Томиќ - Радевска, Вана Урошевик

Ibrahim Bedi, Robert Jankuloski, Monika Moteska,
Ismet Ramicevic, Dijana Tomic - Radevska, Vana
Urosevic

Музејот на современата уметност-Скопје
Ве поканува на отворањето на изложбата

ЦИТАТИ

четврток, 25 октомври 2001, во 20 часот

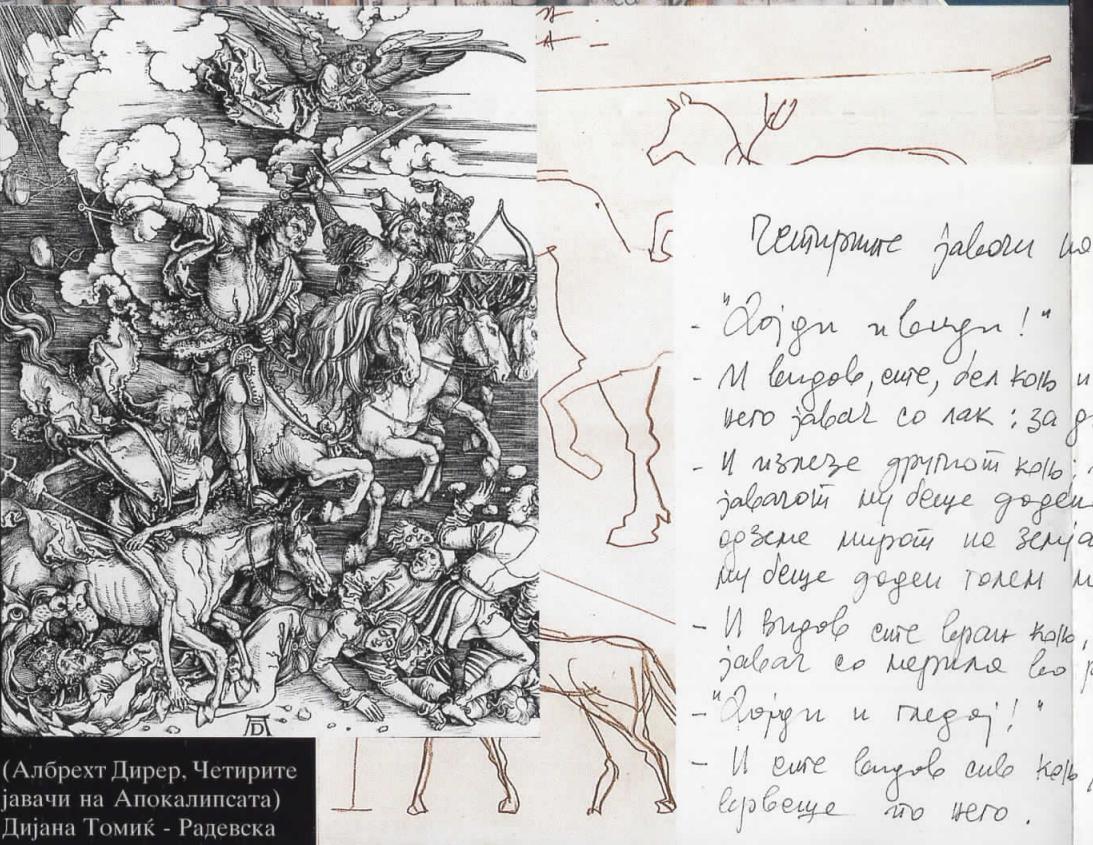
Museum of Contemporary Art-Skopje
kindly invites you to the opening of the exhibition
QUOTATIONS

Thursday, October 25, 2001, at 8 p.m.

Музеј на современата уметност-Скопје
25 октомври - 10 ноември 2001
Museum of Contemporary Art-Skopje
October 25. - November 10, 2001

Вана Урошевик - Облекатата на Ангелот Пот Курцинов од свила

(Албрехт Дирер, Четирите јавачи на Апокалипсата)
Дијана Томиќ - Радевска

Генчирите јајчи се апокалипса
се сака

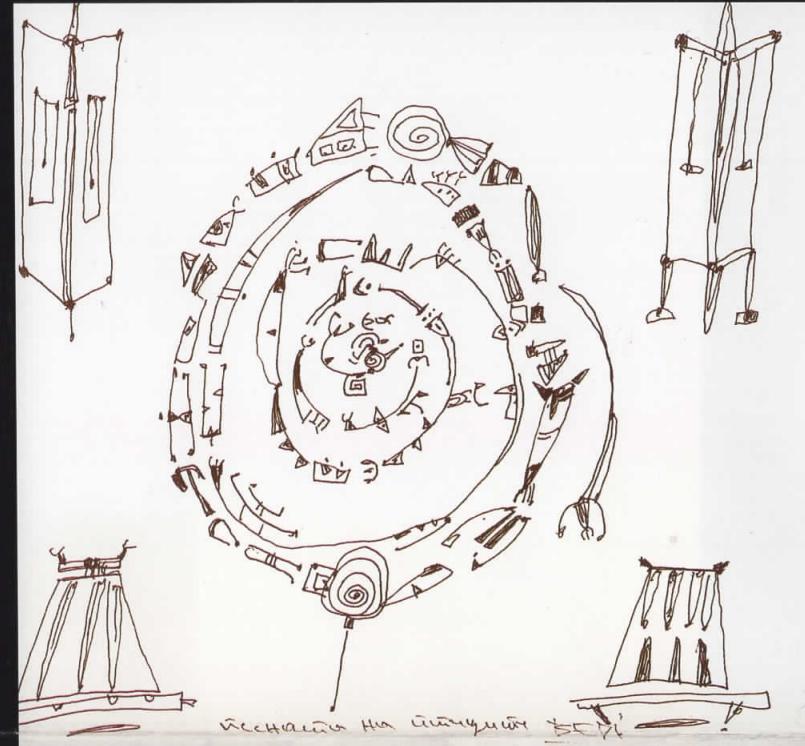
Роберт Јанкулоски - Дванесет сребрени војници

Моника Мотеска - Папици

Исмет Рамиќевик - Биљана јлатено белеше

Ибрахим Беди - Песната на птиците

"Посмодерното однесување ми личи на однесување на маж кој има паметта и многу начинана жена таа оштитму тој знае дека не може да и каже: 'Јас ќе сакам страстно' заптоа штој знае дека таа знае (и дека таа знае дека тој знае) дека шокму ќе зборови таа напишал, да речеме, Лијала. Но тој еден излез. Тој може да и каже: 'Како што сега би рекол Лијала: Јас ќе сакам страстно'. Во тој момент, кога ја избегнала лажнатата наивност, заптој јасно изразил дека не може веќе наивно да зборува, тој, во истиот време, на таа жена и го рекол тој штој сакал да и го каже, односно дека ја сака, но дека ја сака во едно време на изгубена невиност. Ако таа ја прифаати и првата, таа на исти начин ја прифаатила и љубознатата изјава. Ишту еден од двајцата партери во разговорот не мора да се чувствува наивно, и двајцата тој акцентираат предизвикот на минатото, на она што веќе одамна е кажано, што не може да се избрише, и двајцата свесно и со задоволсвство ја идраат таа идра на иронијата... Но, и на двајцата, уште еднаш, им успеало да зборуваат за љубовта" (Умберто Еко: Дополнителен документ на "Името на ружата", 1984)

Ако во ова "време на изгубена невиност" говорот за "големите теми" се чини наивен, сепак, тоа не значи дека тој не е погодувач. Погоден е основниот принцип на напетото битие: смислата. Ако "големите теми", "големите вистини" се само зборови, "именки за млади луѓе, аутсајдери..", тогаш се прашуваме како да зборуваме, како да ја избегнеме наивноста на говорот, а при тоа, сепак, да останеме чувствителни за проблемите со кои животот секојдневно не соочува. Тоа е прашање што во себе го артикулира и она што значи став на "крајна близина" и она што значи став на "вистинска оддалеченост". Бидејќи во ова време, "цинично на сите краеви", говорот на близината може да звучи наивно, тогаш, следејќи го Еко, излезот е во свесното прифаќање на играта на иронијата: користејќи ги трагите на минатото, да се зборува за сегашноста.

Лилјана Неделковска